

تأثیر معناشناسی واژگانی در درک موضوع نسبیت و جاودانگی اخلاق در دیدگاه ایزوتسو

علیرضا آتش پنجه^۱، افرسیاب صالحی شهرودی^۲

^۱ عضو هیات علمی گروه زبان انگلیسی، مرکز تحقیقات ایمونولوژی بالینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

^۲ عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی زاهدان (نویسنده مسئول)

چکیده

موضوع اخلاق مورد توجه بسیاری از اندیشمندان در طول تاریخ قرار گرفته و از منظرهای مختلف به آن پرداخته شده است از جمله کسانی که در این حوزه وارد شده توشیهیکو ایزوتسو زبانشناس معروف ژاپنی می باشد. در این نوشتار سعی شده است پاسخ ایزوتسو به یکی از سوالات پرتکرار در میان مباحث اخلاقی یعنی نسبیت یا جاودانگی اخلاق را مورد کنکاش و جستجو قرار دهیم تا ببینیم تأثیر مطالعات معناشناسانه که از شاخه های زبانشناسی می باشد در این مبحث چه خواهد بود. برخی از نوشته های ایزوتسو اینگونه برداشت کرده اند که او اخلاق را نسبی می داند اما با جستجوی بیشتر در آثار ایزوتسو مشخص شده است که مراد او از آن نوشته ها نسبیت اخلاقی به معنای مصطلحش نمی باشد.

واژه های کلیدی: اخلاق، توشی هیکو ایزوتسو، معناشناسی، جاودانگی در اخلاق، نسبیت در اخلاق